

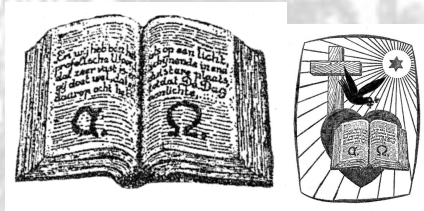
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Bijbelstudie Centrum studie over: Jezus, de Christus der Schriften

Laten wij de Bijbel openen en wel bij Jes. 52:13 en lezen tot Jes. 53:7. *“Zie, mijn knecht zal voorspoedig zijn, hij zal verhoogd, ja, ten hoogste verheven zijn. Zoals velen zich over u ontzet hebben - zozeer misvormd, niet meer menselijk was zijn verschijning, en niet meer als die der mensenkinderen zijn gestalte - zó zal hij vele volken doen opspringen, om hem zullen koningen verstommen, want wat hun niet verteld was, zien zij, en wat zij niet gehoord hadden, vernemen zij.*

Wie gelooft, wat wij gehoord hebben, en aan wie is de arm des Heren geopenbaard? Want als een loot schoot hij op voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd. Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht. Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte.

Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de Here heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen. Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open”.

Dan lezen wij 1 Cor.15:1-11. *“Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat, waardoor gij ook behouden wordt, indien gij het zó vasthoudt, als ik het u verkondigd heb, tenzij gij tevergeefs tot geloof zoudt gekomen zijn. Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften, en Hij is verschenen aan Kefas, daarna aan de twaalfen.*

Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie het merendeel thans nog in leven is, doch sommigen zijn ontslapen. Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan al de apostelen; maar het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene.

Want ik ben de geringste der apostelen, niet waard een apostel te heten, omdat ik de gemeente Gods vervolgd heb. Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is. Daarom dan, ik of zij, zó prediken wij, en zó zijt gij tot het geloof gekomen”.

Het gedeelte uit Jesaja is het wonderbare profetische Woord en dat spreekt over het lijden van de Here Jezus. Ja, we hebben een Christus naar de Schriften en als dat er staat, als Paulus dat door de Heilige Geest moet neerschrijven, dan bedoelt hij de geschriften van het Oude Testament.

Het Nieuwe Testament bestond nog niet, het moest immers nog geschreven worden. In 1 Cor. 15:3-4 lezen we: *“Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften”.*

Wij willen er nu eerst bij stilstaan, hoe Hij voor onze zonden gestorven is naar de Schriften. We denken bijv. aan Psalm 22, de Psalm over het lijden en aan veel andere plaatsen, die letterlijk in vervulling zijn gegaan. Weet u, dat alle kruiswoorden, die de Here Jezus sprak, letterlijke vervullingen zijn van aankondigingen uit het Oude Testament?

Onze vertaling heeft in Jes. 52:15 staan: *“zo zal Hij vele volken doen opspringen”.* Deze vertaling is niet altijd even gelukkig. Dezelfde tekst staat in de Statenvertaling zo: *“Alzo zal Hij vele heidenen besprengen”* en de apostel Petrus haalt aan hoe dit vervuld wordt aan allen, die tot de Gemeente gaan behoren.

1 Petr. 1:2. Hij schrijft daar: *“uitverkorenen naar de voorkennis van God de Vader, in heiliging door de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus”*.

Jesaja moet profeteren, dat deze lijdende Knecht van de Here door dat lijden heen vele volkeren gaat besprengen. Die onder de besprenging van Zijn bloed komen, zijn geredden en verlost. Wij weten, dat er geen andere weg tot behoudenis is, dan alleen in de Naam van Jezus.

Er is onder de hemel geen andere naam gegeven en niemand komt tot de Vader dan alleen door Hem. Hij is de weg, de waarheid en het leven. De weg begint daarmee, dat de zondaar eerst in de Naam van Jezus gaat geloven maar vooral ook onder de besprenging van Zijn bloed komt.

Het eerste wat de mens nodig heeft om gered en behouden te worden is, dat hij komt onder de besprenging van het bloed van Gods Zoon. Er zijn tegenwoordig sprekers, die wel een Christus prediken maar zij prediken een bloedloos evangelie. Zonder het kostbare bloed van Christus is er geen redding mogelijk; geen verlossing.

In Hebr. 12:24 lezen we een wonderlijk vers, door de Heilige Geest neergeschreven, hoe wij, als Nieuw Testamentische Gemeente gekomen zijn tot Jezus: *“en tot Jezus, de Middelaar van een Nieuw Verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan het bloed van Abel”*.

We willen nu gaan zien wat de krachtwerkingen van dit bloed zijn. Het is allereerst het bloed van het Nieuwe Verbond. Wij krijgen geen verbinding met God de Vader dan alleen door het bloed van Gods Zoon.

U kunt lid zijn van nog zo'n streng orthodoxe kerk, maar als u niet onder het bloed van Christus bent gekomen, is het allemaal nutteloos. Alleen door dat bloed krijgt u weer de levensverbinding met God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest.

OP GEEN ENKELE ANDERE WIJZE!

Jezus zegt het in Luc. 22 zo duidelijk aan de Pascha maaltijd vers 20 en wel: *“Evenzo de beker, na de maaltijd, zeggende: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt”*. En door dat bloed ontvangen we een eeuwige verlossing.

In Hebr. 9:12 wordt van onze Hogepriester en Middelaar getuigd, hoe Hij eens en voor altijd is binnengegaan in het Heiligdom, niet met het bloed van bokken en kalveren maar met Zijn eigen bloed, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf.

Hoe kan God zich weer met de zondaar verbinden? Hoe kan God die zondaar maken tot Zijn eigen kind, tot een eeuwig verlost? Denk er toch aan, dat we met een driemaal heilig God te doen hebben, een God van gerechtigheid en Hij kan geen zonde door de vingers zien.

Dat is onmogelijk! Gods Woord zegt duidelijk, dat onze zonden en ongerechtigheid een scheiding maken tussen ons en God. Jesaja 59:2. *“maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort”*.

God kan geen gemeenschap hebben met de zonde, want dan zou Hij ogenblikkelijk een verterend vuur voor die zondaar zijn. Laten we even in het kort nagaan wat er door de zondeval gebeurd is.

Door de zondeval is niet alleen de levensgemeenschap met God verbroken maar is de mens een slaaf geworden van Gods vijand, de duivel. Satan heeft zijn rijk van duisternis en daar heeft hij van Godswege macht over. Hij heeft recht op alles wat tot de duisternis behoort.

Als wij zonden hebben, hoe gering die ook in onze ogen lijken, dan heeft de duivel recht op ons; hij maakt ons tot zijn slaven of we dat nu willen of niet.

Dat is dus het tweede punt: niet alleen een scheiding van God maar meteen ook een slaaf van Gods vijand. Door de zonde worden het gehele menselijke hart en het verstand verduisterd.

Omdat Adam in zonde is gevallen en wij uit Adam geboren zijn, zijn wij allen van nature vijanden van God. Dat is het derde punt. Daarom heeft die verloren zondaar allereerst het bloed van Gods Zoon nodig, want dat alleen kan hem bevrijden, ogenblikkelijk! Daarom wordt het bloed in de Bijbel ook het bloed der verlossing genoemd.

Er zijn vele teksten daarover, ik noem er u maar enkele. Neem zelf uw Bijbel. Onderzoek toch het levende Woord van God over deze dingen.

In Ef.1:7 schrijft Paulus. *“En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade”.*

In Openb.1:5 lezen we: *“en van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste van de koningen der aarde. Hem, die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed”.*

Alleen door het bloed van het Lam is reiniging van zonden mogelijk. Hoe duidelijk vinden we dat ook staan in Hebr. 9:14. *“hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen”?* Dat zijn alle werken, die God onwelgevallig zijn.

Dan vers 22 van Hebr. 9: *“En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving”.*

In de schaduwdienst had men het bloed van bokken, stieren en rammen. Dat was in een tijd, dat God tijdelijk de zonde daardoor liet toedekken. Niet wegnemen maar toedekken, want het bloed van die dieren kon de zonde niet wegnemen, onmogelijk.

De zonden werden daardoor tijdelijk toegedekt, totdat het ware Lam Gods zou komen, door wiens bloed we alleen gereinigd kunnen worden van alle zonden.

We vinden het ook in 1 Joh.1:7b. *“en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde”.* Het bloed van de offerdieren kon de zonde niet wegnemen.

Hebr.10:4 zegt: *“want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren of bokken zonden zou wegnemen”.*

Alleen het bloed van Jezus Christus neemt de zonden weg. Ze bestaan niet meer, omdat Hij stierf voor onze zonden. Kijk eens naar de wonden, waarmee Hij geslagen werd voor u en mij. Wonden, waaruit Zijn kostbaar bloed vloeide. De eerste wonden kreeg Hij bij Zijn geseling.

Hij gaf Zijn rug, die open werd geslagen. De rug is het beeld van last dragen, van dienen en dus ook van gehoorzaamheid aan de meester. Wij droegen de lasten van onze ongerechtigheid en daarvoor gaf Hij, Gods Zoon, die geen zonde gekend of gedaan had, Zijn rug en liet die openslaan, opdat het bloed uit Zijn rug alle zonden van een goddeloze dienst aan de duivel en van ongehoorzaamheid aan God voorgoed weggenomen zouden worden.

Als u weer ongehoorzaam bent geweest, vlucht dan direct tot Hem, belijdt het Hem, want het bloed blijft Zijn krachtwerking behouden.

De volgende wonden ontstonden op Zijn hoofd door de doornenkroon. We kunnen van onszelf wel denken en de mensen kunnen wel van ons denken dat we een fatsoenlijk mens zijn, maar ze zouden schrikken als ze in ons hoofd konden kijken en ons gedachteleven zouden kunnen registreren!

Misschien zijn onze handen en voeten er nooit aan te pas gekomen maar wellicht hebben we met onze ogen begeerd en zijn er in ons hoofd boze gedachten tegen onze naaste geweest. Dan zijn we al een doodslager, zegt Jezus.

Want als Adamskinderen zijn we zulke koninkjes, die echter in werkelijkheid onder de heerschappij van de duivel staan. Ons eigen "ik" zit zo hoog op de troon van ons hart en van ons vlees! We kunnen ons zo mooi voordoen, maar God ziet er dwars doorheen!

Ik kan voor God niet bestaan, maar daarvoor liet Hij zich kronen met die doornenkroon. Een doorn is het beeld van het gevolg van de zonde.

En hoe werden Zijn handen doorboord door de nagels op het vloekhout. Waarom?

Omdat wij in onze handelwijze altijd overtreders waren van de heilige wet van God. Ook al lijkt die handelwijze nog zo humaan, nog zo vriendelijk aan de buitenkant, voor God kan die niet bestaan. Daarvoor liet de Here Jezus Zijn heilige handen vastnagelen aan het vloekhout, opdat wij door Hem werden vrijgemaakt van onze goddeloze handelwijze.

En het bloed uit Zijn handen reinigt nog steeds van al deze goddeloze handelingen, die wij gedaan hebben en die wij misschien in zwakheid nog weer eens gaan doen. Vlucht dan tot Jezus, houdt u ieder dag rein.

En dan Zijn doornagelde voeten. Waar zijn onze voeten getreden? Wat is onze wandel geweest? Goddeloos, al had het misschien nog zo'n mooie vrome schijn. Maar Hij gaf Zijn heilige voeten, die nooit een verkeerde stap deden, opdat uit de wonden van Zijn voeten het kostbare bloed zou vloeien tot reiniging van al die zonden, die wij met verkeerde schreden doen.

God vergeeft ons nooit zonden omdat Hij zegt: "nou, ja, het is een zwak mens, ik zie het maar door de vingers". Nee, denk eraan, Gods heiligheid en gerechtigheid eisen genoegdoening, voldoening aan de wet.

Maar laten we direct iedere overtreding belijden, zoals zo duidelijk geschreven staat in 1 Joh. 2:1. *"Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige"*.

Nog even terug naar 1 Joh.1:7. *"maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde"*.

En wat brengt het ons nog meer? Niet alleen reiniging maar totale wegneming van de zonde en daarom ook vergeving; daarom is het ook het bloed der verzoening. God heeft Zich met ons verzoend door het bloed van Zijn Zoon en dan krijgen wij weer vrede met God, zoals geschreven staat in Col. 1:20. *"en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is"*.

Als de zondaar zich onder de besprenging van het bloed stelt, houdt de macht en de heerschappij van de duivel over zijn leven op. De duivel heeft zelfs niet de moed om u dan met een vinger aan te raken, want dan zou hij met God zelf te doen krijgen.

De macht van de duivel ligt alleen over die mens, die zonde heeft. Maar als God zelf die zonde heeft weggenomen, ons daarvan heeft gereinigd door het bloed van Zijn Zoon en wij dus volkomen vergeving hebben ontvangen, met God verzoend zijn en vrede hebben gekregen, dan heeft God ons dus overgezet uit het rijk der duisternis, in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde.

Hij heeft ons duur gekocht met Zijn kostbaar bloed.

Toen God Israël - dat net zo zondig was als de Egyptenaren - uit Egypte ging verlossen, kon dat maar op één manier. Zij moesten een lam nemen, dat slachten en het bloed aanbrengen aan de zijposten en de bovendorpel van hun deuren.

Dat gold niet alleen voor de Israëlieten, maar ook voor de Egyptenaren, die erin geloofden en op dezelfde wijze het bloed aanbrachten, want ook die kreeg hetzelfde deel. U weet toch wel, dat er ook Egyptenaren waren die mee trokken.

Wat gebeurde er? Die nacht ging de verderfengel rond, hij ging elk huis binnen om te verderven en alle eerstgeborenen te slaan. Maar als hij het bloed aan de deur zag, ging hij voorbij. Dat is Pascha - *“aan voorbij gaan”*. Dan had die engel zijn macht verloren, want daar had Gods gericht al plaats gevonden.

Daar was het lam als plaatsvervanger gestorven en had zijn bloed gegeven, dan kon de verderver hen niet aanraken.

Lezen we niet in Openb. 12:10 hoe de duivel tot het laatste toe onze aanklager is bij God. Maar hoort u dan die jubelkreet: *“Zij hebben hem (de duivel en al zij trawanten) overwonnen door HET BLOED VAN HET LAM!”*

Laten wij wederom de Bijbel openen en wel bij Hebr. 9:11-14. *“Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf. Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?”*

Het bloed is niet alleen het bloed der verlossing, maar het is uw eerste wapen, dat u gebruiken moet. Het behoort tot de grote wapenrusting Gods. De duivel let dag en nacht op u. Als het bij u mis is gegaan, en hoe gauw gebeurt dat, we zijn hier nog in zwakheid van het vlees, zelfs in ons gedachteleven, zelfs in ons verstandsleven of in een gezegde of in handel en wandel, dan is de duivel er ogenblikkelijk bij; daar is zonde, dus ik wil weer macht over die mens hebben, dat is mijn recht.

En hij klaagt ons direct bij God aan: die man of vrouw, heeft gezondigd en nu is hij of zij weer van mij! Maar we hebben gelukkig niet alleen een aanklager bij God, maar ook een heerlijke Voorspraak! Als we onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons onze zonden vergeeft.

1 Joh.1:7 begint met: *“maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde”*.

Weet u wat er letterlijk in de grondtekst staat over dat woordje *“reinigt”*? In het Grieks staat er letterlijk *“en het bloed van Jezus, Zijn Zoon, blijft reinigen van alle zonde”*. Het is dus niet één keer, maar geregeld weer en daarom moeten wij in het licht wandelen.

Wat wil dat zeggen? In het licht zien wij immers het LICHT en als we in het licht wandelen, kunnen we heel goed weten dat we ergens verkeerd zij geweest en dat we weer een verkeerd woord gesproken hebben of een verkeerde gedachte of wel een verkeerde daad gedaan hebben, blijf daar niet mee rondlopen.

Ga het niet zelf goedpraten van: *“nou ja, maar ik ben ook maar een gewoon sterfelijk mens...”*. Dat doen er velen om zich zo als het ware voor God en de duivel te rechtvaardigen. Dat laat God niet toe, blijf daarom in het licht wandelen, d.w.z. belijd ogenblikkelijk uw zonde en het bloed van Gods Zoon reinigt van alle zonde.

Dan moet de duivel beschaamd terug deinzen. Hij probeert u als het ware uw wapen uit de hand te slaan, maar God heeft het u gegeven als een machtig wapen om in het licht te blijven. Kom iedere dag in het reine met God en met de Here Jezus, dan is het in orde.

Er is nog veel meer, maar ik bedoel dat dit EEN EERSTE VEREISTE IS.

En nu het grootste, het allerheerlijkste. Gods Woord zegt, dat de ziel in het bloed is, d.w.z., het leven is in het bloed, de ziel is het leven en dit leven is verbonden met het bloed. Lev. 17:11. *“Want de ziel van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op het altaar gegeven om verzoening over uw zielen te doen, want het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel”*.

In ons menselijk lichaam is het zo, dat waar het bloed niet kan komen, daar sterft het leven af. Geen wond zal geheeld worden als het bloed er niet heen kan stromen en geen ziektekiem kan overwonnen worden dan door het doorstromen van het bloed.

Nu zegt de Heer: *“Door Zijn striemen is ons genezing geworden”*.

Begrijpt u nu wat het bloed allemaal doet. In Joh.6:56-57 lezen wij: *“Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door de Vader, zo zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij”*.

Als het kostbare bloed van het Lam u besprengt heeft, dan heeft u het Goddelijke leven gekregen. Ja, het is het leven van God de Vader zelf. Want Vader, Zoon en Heilige Geest is Één. In dat bloed krijgen we een directe levensgemeenschap met de Heer, zoals Hij het zo heerlijk zegt: *“Blijft in Mij”*.

Want Hij is de ware wijnstok en wij zijn de ranken, zoals de sappen van die wijnstok in de ranken gaan, zo moet dat leven ook in ons stromen. Maar als men met zonde blijft lopen, dan bindt u die stroom af en u weet de gevolgen daarvan.

Wandel in het licht en zorg ervoor dat het bloed van Gods Zoon onbelemmerd alle plaatsen in uw innerlijk leven kan bereiken. Dan wordt u voortdurend gereinigd en geheiligd en zult u ook vernieuwd worden naar Zijn beeld.

We gaan nu verder met *“de Christus der Schriften”* en lezen samen 1 Cor. 15:1-11. *“Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat, waardoor gij ook behouden wordt, indien gij het zó vasthoudt, als ik het u verkondigd heb, tenzij gij tevergeefs tot geloof zoudt gekomen zijn. Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften, en Hij is verschenen aan Kefas, daarna aan de twaalfen.*

Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie het merendeel thans nog in leven is, doch sommigen zijn ontslapen. Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan al de apostelen; maar het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene. Want ik ben de geringste der apostelen, niet waard een apostel te heten, omdat ik de gemeente Gods vervolgd heb. Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is. Daarom dan, ik of zij, zó prediken wij, en zó zijt gij tot het geloof gekomen”.

In het eerste vers staat dat Paulus het evangelie bekend maakt. Wat is dat voor een evangelie?

Hij benadrukt dat heel sterk in de verzen 3 en 4: *“Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften”*.

Paulus en de andere apostelen en al de gezalfde dienstknechten Gods uit die dagen, predikten de Christus naar de Schriften. U weet, dat hiermee bedoeld worden de Schriften van het Oude Testament. De verkondiging van de Christus naar de Schriften naar het Oude Testament, dat is HET evangelie.

In vers. 11 herhaalt hij nog eens. *“Daarom dan, ik of zij, zó prediken wij, en zó zijt gij tot het geloof gekomen”*.

Ja, alleen door het kennen van die Christus der Schriften kunnen we staande blijven in het geloof, kunnen we ervan verzekerd zijn, ook behouden te zijn. God heeft van tevoren getuigenis gegeven van Christus, Zijn Zoon, hoe Hij als mens geboren zou worden, waar Hij geboren zou worden en op welke tijd.

Daaruit zien we ook, dat de Bijbel het onfeilbare Woord van God is, hoe ook het Oude Testament het absolute Woord van Gods is. Christus heeft hier op aarde ook geleefd, naar de Schriften.

Alles wat Hij sprak, wat Hij deed, hoe Hij wandelde, het was van tevoren beschreven, dat is het wonderlijke. Daarom kunnen we weten, dat Jezus Christus de Zoon van de levende God is. Hij leefde naar de Schriften, Hij leed naar de Schriften en werd gekruisigd naar de Schriften.

Hij stierf voor onze zonden als het Lam Gods, dat de zonden der wereld zou wegnemen, naar de Schriften. Hij werd begraven en is ten derde dage opgestaan, naar de Schriften. Hij is opgevaren ten hemel, Hij is de verheerlijkte Hogepriester en zit als middelaar aan de rechterhand Gods, naar de Schriften van het Oude Testament. Hij komt ook naar diezelfde Schriften precies zo terug!

Wat zegt de Here Jezus niet in Matt. 5:17. *“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen”*.

Hij zal naar diezelfde Schriften ook de verzoening aanbrengen voor Zijn volk Israël. Dan zullen zij zien in Wie zij gestoken hebben en over Hem rouw bedrijven. Alleen als men verduisterd en verblind is in zijn verstand door de zonde, dan ziet men niet dat Jezus Christus de Zoon van God is, de beloofde Messias, naar de Schriften.

Want hoe heeft God niet gesproken door al de profeten, van Mozes af tot de laatste toe, getuigenis gevend van Zijn Zoon. Zo predikten de apostelen. Hoe predikte Jezus Zelf? U weet, dat Jezus na Zijn opstanding, in een voor hun ogen verborgen gestalte, meeding met de Emmaüsgangers.

Wat zei Hij onderweg tot hen? Dat lezen we in Luc.24:25-27. *“En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet gelooft alles wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden om in zijn heerlijkheid in te gaan? En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had”*.

Ook hier zien we hoe de Here Jezus wijst op de Schriften. En wat staat er dan in Luc. 24:32: *“En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende”*?

Denk eraan, het niet geloven (vers 25. *En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet gelooft alles wat de profeten gesproken hebben!*) van al wat de profeten hebben gezegd in het Oude Testament, maakt de mens onverstandig en traag van hart, helaas zijn er tegenwoordig onverstandige Christenen, ook predikanten, voorgangers, leraars, evangelisten, leiders en oudsten, die niet alles geloven wat in het Oude Testament staat. Zij hebben en prediken een Christus naar hun eigen idee.

Elke prediking dient dus **altijd** terug te wijzen **naar het Oude Testament**. Anders predikt men een Christus **niet naar de Schriften** en dat is een andere Christus dan dat er in de Bijbel staat.

Het is een ander evangelie, wat een vals evangelie is, hoe Christelijk het ook moge klinken. Het niet alles geloven van wat God gesproken heeft door de profeten in het O.T. van Mozes af tot de laatste toe, maakt onverstandig en traag van hart.

Maar wat gebeurt er bij het openen van die Schriften? Dan krijgen ze een brandend hart. Waarom hebben zoveel Christenen een koud of lauw hart vandaag? (Laodicea. Zie studie “zendschrijven”).

Het is hierin gelegen dat ze de Schriften niet onderzoeken en ook niet geloven kunnen wat God door de profeten heeft gezegd. Toen Jezus later in het midden van de Zijnen verscheen, herhaalde Hij hetzelfde. Zo predikte Jezus! Alles wat over Mij in de wet van Mozes en de profeten en de Psalmen staat moet vervuld worden.

Hoort U het? **ALLES!** Luc.24:44. *“Hij zeide tot hen: Dit zijn mijn woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alles wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en de profeten en de psalmen moet vervuld worden”.*

Er zijn theologen, die zeggen dat Gods Woord mythologie is, zij brengen een verderfelijke evangelie. Paulus waarschuwt hier heel duidelijk voor in Galaten 1:6-9. *“Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien. Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, [u] een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt! Gelijk wij vroeger reeds gezegd hebben, zeg ik thans nog eens: indien iemand u een evangelie predikt, afwijkend van hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt!”*

En ook 2 Joh. 1:9-11. *“Een ieder, die verder gaat en niet blijft in de leer van Christus, heeft God niet; wie in die leer blijft, deze heeft zowel de Vader als de Zoon. Indien iemand tot u komt en deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in uw huis en heet hem niet welkom. Want wie hem welkom heet, heeft deel aan zijn boze werken”.*

In Hand. 2 begint de apostel Petrus, nadat de Heilige Geest is uitgestort, de profeet Joël te citeren, dat is zijn prediking. Hand. 2:16 *“maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël”.*

En daarna verklaart hij dat nader. Daarna gaat hij verder met het aanhalen van Ps.16:8-11. *“Ik stel mij de Here bestendig voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen; want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien. Gij maakt mij het pad des levens bekend; overvloed van vreugde is bij uw aangezicht, liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig”.*

En met 2 Sam. en nog eens Ps. 16 en tenslotte Ps. 110. Dat was zijn geweldige prediking van de Pinksterdag. Daardoor werden hun harten verslagen. In Hand.3 doet Petrus weer precies hetzelfde, hij haalt Mozes aan en de profeten.

Leest u het maar eens goed na in Hand. 3 vanaf vers 20. *“en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende; Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher. Mozes toch heeft gezegd: De Here God zal u een profeet doen opstaan uit uw broeders, gelijk mij: naar hem zult gij horen in alles wat hij tot u spreken zal; en het zal geschieden, dat alle ziel, die naar deze profeet niet hoort, uit het volk zal worden uitgeroeid.*

En al de profeten, van Samuël af en vervolgens, zovelen er hebben gesproken, hebben ook deze dagen aangekondigd. Gij zijt de zonen van de profeten en van het verbond, dat God met uw vaders gemaakt heeft, toen Hij tot Abraham zeide: En in uw nageslacht zullen alle stammen der aarde gezegend worden. God heeft in de eerste plaats voor u zijn Knecht doen opstaan en Hem tot u gezonden, om u te zegenen, door een ieder uwer af te brengen van zijn boosheden”.

Paulus doet niet anders, als hij in Hand.13 het evangelie gaat prediken. Hij haalt het ene na het andere gedeelte uit het Oude Testament aan, hen bewijzende dat Christus de Messias is naar de Schriften. Hebben we hier niet het geheim, waardoor die eerste Christenen zo standvastig bleven in het geloof?

Daar alles voor over hadden, er grote offers voor brachten, zelfs de dood trotseerden. **OMDAT ZIJ GELOOFDEN IN DE CHRISTUS DER SCHRIFTEN.**

Dat geloof geeft een brandend hart en maakt ons wijs en verstandig, de Geest Gods blaast ons zelf aan, want Gods Geest is de auteur van de Schriften, zowel Oude- als Nieuwe Testament. De Here Jezus heeft zelf gezegd: *"Als die komt (de Geest) zal Hij van Mij getuigen"*.

De Heilige Geest gaat getuigen, wie de Christus is, als Hij een kanaal, een mond kan vinden, die de Schriften opent en die ons vanuit die Schriften laat zien wie waarlijk de Christus der Schriften is, dan zal diezelfde Geest ook ons aanblazen. *"Hij zal Mij verheerlijken"*, zegt Jezus, *"en Hij zal u verkondigen al wat Ik U gezegd heb"*.

Daar haalden die eerste Christenen hun vastheid vandaan en hun geloofszekerheid. Ons geloof moet geworteld zijn in het eeuwige Woord van God. Daaruit ontvangen wij grote, sterke overtuigingskracht.

Wat zegt de Here Jezus hier verder van? In Joh.5:39-40 spreekt Hij tot de vrome Joden: *"Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen, en toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben"*.

In Joh.7:38 zegt Jezus. *"Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien"*.

Waarom zijn er vandaag toch nog zoveel Christenen, die zoeken en streven naar bijzondere geestesgaven buiten de kennis der Schriften om? Ik bedoel hier weer de Schriften van het Oude Testament.

Ze willen een bepaalde geesteservaring of vervoering beleven, maar ze zijn schrikbarend onkundig van wat God door de Profeten heeft gezegd (O.T.) en ook van wat geschreven staat in het Nieuwe Testament.

Jezus zegt: *"Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien"*. Alleen het geloof in de Christus der Schriften geeft ons die stromen van levend water; want dat is het Woord van God door de Heilige Geest, die daar krachtadig getuigenis aan geeft.

Jezus zegt tot deze Joden ook nog in Joh.5:46-47. *"Want indien gij Mozes geloofdet, zoudt gij ook Mij geloven, want hij heeft van Mij geschreven. Maar indien gij zijn geschriften niet gelooft, hoe zult gij mijn woorden geloven?"*

Maar vandaag zijn er vele Christenen en theologen, die zeggen: "ach, het Oude Testament" is niet zo belangrijk. Zelf weten zelf schrikbarend weinig van wat daar geschreven staat of verwerpen er veel van. Het zijn blinde leidlieden, die blinden geleiden!

Paulus moet schrijven in 1 Cor. 15:3-4. *"Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften"*.

In vers 1 had hij al gezegd: *"Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat"*.

Daarin alleen kunnen we blijven staan, ondanks alle stormen om ons heen van ondermijning van Schriftgezag en ondanks alle predikingen over een Christus maar die niet de Christus der Schriften is.

1 Petr. 1:10-11. *"Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna"*.

Het geloof in de Christus der Schriften doet ons staande blijven, geeft ons wonderbare kracht van de Heilige Geest en doet ons geloven in Zijn wederkomst.

Laten wij opslaan uit het Woord 1 Petr. 1:1-11. *“Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, die in de verstrooiing zijn in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bitynië, de uitverkorenen naar de voorkennis van God, de Vader, in heiliging door de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus: genade en vrede worde u vermenigvuldigd. Hoop, geloof en liefde.*

Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u, die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

Verheugt u daarin, ook al wordt gij thans, indien het moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd, opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus.

Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, daar gij het einddoel des geloofs bereikt, dat is de zaligheid der zielen. Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna”.

Het geloof in de Christus der Schriften doet ons staande blijven. Het geeft ons de wonderbare kracht van de Heilige Geest. En het doet ons geloven in Zijn wederkomst zowel voor de Gemeente als voor Israël en in de oprichting van het Koninkrijk.

Het zijn dezelfde Schriften, die ons Zijn geboorte, Zijn leven, Zijn lijden en sterven, Zijn begrafenis en Zijn opstanding verkondigd hebben. Als onze ogen er maar voor opengaan.

Ook Zijn heerlijkheid komt en daarom konden die eerste Christenen zo standvastig blijven, want zoals de dood Jezus Christus niet kon vasthouden, wisten zij zich in Hem geborgen. Als wij ontslapen, dan is dat voor ons een doorgang naar de Heerlijkheid, zoals ook het sterven van Christus en de doortocht van Zijn ziel door het dodenrijk, een triomftocht was naar onverderfelijk, onvergankelijk leven.

Ja, dat verkondigt Petrus, vol van de Heilige Geest op de Pinksterdag. In Hand. 2:25-28 haalt hij ook de profeet David aan. *“Want David zegt van Hem: Ik zag de Here te allen tijde voor mij; want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet wankelen zou. Daarom is mijn hart verheugd en mijn tong verblijd, ja, ook mijn vlees zal nog een schuilplaats vinden in hope, omdat Gij mijn ziel niet aan het dodenrijk zult overlaten, noch uw heilige ontbinding doen zien. Gij hebt mij wegen ten leven doen kennen; Gij zult mij vervullen met verheuging voor uw aangezicht”.*

Ps. 16:8-11. Want David zegt van Hem: *“Ik stel mij de Here bestendig voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen; want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien. Gij maakt mij het pad des levens bekend; overvloed van vreugde is bij uw aangezicht, liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig”.*

Petrus citeert hier blindelings wat David van Hem zegt. Petrus zag het, zijn verstand was geopend; hij wist, dat David daar niet van zichzelf of van een ander sprak, maar van de Christus. Want als David zegt *“ik zag de Here ten alle tijden voor mij”*, betekent dit dus, dat het kruis en het graf Hem niet konden vasthouden.

Hij leeft in alle eeuwigheid. *“want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet wankelen zou”*. David wankelde niet in zijn geloofsleven, omdat hij de Christus der Schriften zag. Als we die Christus kennen, dan zien we Hem steeds voor ons, door Woord en Geest, gelijk ook Paulus daarvan in de Hebr. brief van getuigt in hoofdstuk 2:9. *“maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond”*.

Ziende onze verrezen Heer, die de dood van zijn macht heeft beroofd. Ziende op Jezus, met eer en heerlijkheid gekroond, ziende op onze overste Leidsman en Voleinder des geloofs. Zo kunnen we alles trotseren, ook de dood, want die kan ons niet vasthouden, net zomin als hij Jezus kon vasthouden.

Toen Maria en Martha tot Jezus spraken over de dood van hun broer Lazarus, zei Jezus: Joh. 11:25-26. *“Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat?”*

Jezus is overwinnaar, dodenrijk en dood zijn overwonnen vijanden. Daarom zegt David al *“opdat ik niet wankele, daarom is mijn hart verheugd en mijn tong verblijd”*.

Hand. 2:28. *“Gij hebt mij wegen ten leven doen kennen; Gij zult mij vervullen met verheuging voor uw aangezicht”*.

Als wij ons geloof vestigen op Hem, de Christus der Schriften, leren we niet alleen Hem kennen, maar ook wegen ten leven en dan kunnen we zelfs ook de dood trotseren.

Nog enkele teksten over deze wegen ten Leven. In 2 Tim. 1:10 staat. *“doch die nu geopenbaard is door de verschijning van onze Heiland, Christus Jezus, die de dood van zijn kracht heeft beroofd en onvergankelijk leven aan het licht gebracht heeft door het evangelie”*.

Hoort u! Hij is al gegeven voor eeuwige tijden. U vindt Hem al in Genesis vermeld, in heel Zijn groot verlossingswerk van vleeswording, leven in vernedering, lijden, kruisdood, begrafenis, opstanding en wederkomst.

Door Zijn kruisdood heeft Hij onze zonden weggenomen en ons verzoend met de Vader. Door Zijn opstanding heeft Hij ons gerechtvaardigd. Het lege graf geeft een krachtadig getuigenis Gods, nl. dat God, dat offer volkomen aanvaard heeft, dat Jezus Christus werkelijk geheel onze zonden heeft weggenomen en ons voor God rein en heilig heeft gemaakt door Zijn offerdood en Zijn kostbaar bloed.

Nu, opgevaren naar de hemel, heeft Hij ons aangedaan met deze hemelse kracht, dezelfde kracht, waarmee God Zijn Zoon opwekte uit de doden; de kracht van Zijn eeuwige Geest. Met die kracht worden nu Gods kinderen ook aangedaan. Petrus roept het in een lofprijzing uit. 1 Petr. 1:3. *“Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop”*.

Ja, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden zijn wij wedergeboren tot een levende hoop en is een onvergankelijke erfenis van eeuwig leven ons deel geworden. Prijs Zijn Naam!

Reeds mogen we in dat geloof leven want God heeft ons met Christus opgewekt (Ef. 2) mede doen verrijzen en reeds mede gezet in de hemelse gewesten. Daar is onze wandel. Niet ons oog op de dingen hier beneden, maar omhoog! Bedenk de dingen die boven zijn, zegt Paulus, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods, want uw leven is met Christus verborgen in God.

Er kan geen grotere zekerheid zijn voor heden en toekomst dan dit te weten, dat ons leven reeds met Christus is verborgen in God! Geen vijand kan daar komen om onze ziel weg te roven, want dan moet hij de eeuwige God overmeesteren en dat kan hij niet!

Dat geloof ontvangt u uit de Schriften, want daaruit ademt de Geest van God zelf en dan geeft Hij getuigenis in ons. Dan weten wij ook, dat we straks met Christus zullen opstaan, zoals Paulus het zegt in 2 Cor. 4:14. *“Immers, wij weten, dat Hij, die de Here Jezus opgewekt heeft, ook ons met Jezus zal opwekken en met u vóór Zich stellen”.*

Daar zegt Paulus niet: *“wij geloven”*, maar *“immers wij weten”*. Het geloof in de Christus der Schriften wordt een weten, want Gods Geest heeft ons overtuigd, heeft het ons laten zien. Wij zijn zelf door God geleerd.

In de dagen van de Here Jezus vroegen de schriftgeleerden zich af, waar Jezus toch Zijn wijsheid en kennis vandaan haalde, want Hij was helemaal niet op hun theologische school geweest. Jezus geeft hen ten antwoord: *“Er zal een tijd komen, dat ze allen van God geleerd zullen worden”.*

God is een wonderbare Leermeester, een volmaakte, die ons onderwijst door Zijn Geest. *“Ja”,* zegt Paulus, *“immers wij weten, dat Hij, die de Here Jezus uit de doden heeft opgewekt, ook ons met Jezus zal opwekken en met u voor zich stellen”.*

Wat heerlijk! Daarom roept hij het ook uit in Fil.3:20-21. *“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen”.*

In de Tess. brief schrijft hij het zo: 1 Tess. 4:14. *“Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem”.*

Zij leefden uit dat wonderbare geloof van de Christus der Schriften en daarom wisten zij, dat ook het lichaam zal verrijzen en aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig worden. Niet alleen dat, maar ook, zolang wij hier nog in dit aardse sterfelijke lichaam zijn, zal diezelfde kracht ons overwinnend leven schenken.

Rom. 8:11. *“En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont”.*

Wij behoeven geen Christenen te zijn, die bij allerlei wind van leer omvergeblazen worden mits we maar de Christus der Schriften hebben, want dan is Hij Zelf met Zijn Geest in ons.

Tenslotte wil ik u er nog op wijzen hoe dit ook voor de toekomst van zowel Israël, als voor de wereld wonderbare beloften inhoudt, al zien ze en weten ze het nog niet. Jezus was als de Zoon Davids geboren uit de maagd Maria, die uit het geslacht van David voortkwam en die door God verbonden werd met Jozef, ook een zoon van David, maar via Salomo, de wettige troonpretendent op de troon van David.

Jozef, die van Godswege recht had op de troon, moest eerst sterven voordat Jezus optrad. Daardoor gingen de troonrechten op Jezus over. Hij is naar het Goddelijk recht en naar de profeten de wettelijke erfgenaam op Davids troon.

Ja, Hij is echter gekruisigd en begraven, maar Hij is verrezen en leeft eeuwig, zo heeft Hij de koninklijke stamboom van David voor altijd bevestigd. Wist u dat? Niets kan Hem weerhouden om straks die troon op te richten en in bezit te nemen.

Daarom moest ook Petrus, op de Pinksterdag, vol van de Heilige Geest, dat al direct verkondigen, hoe God David gezworen had, dat één uit zijn lendenen, Hij die troon zou geven. Houd dat goed vast, ondanks alle Christelijke leringen van deze tijd, die een andere Christus brengen. De rechtmatige troonopvolger van David leeft en zal Zijn troon in bezit komen nemen.

Nog een tweede punt. Aan de troon van David is het koninkrijk van David verbonden, is het zaad van Abraham verbonden, Israël, het Joodse volk. Toen God Jezus deed opstaan uit de doden, is daardoor het zaad van Abraham weer in het bezit van de belofte gekomen.

Door de opstanding van Jezus Christus is het Joodse volk, ondanks dat het Hem nog verwerpt, weer in het bezit gekomen van al de beloften, want Hij zal dat koninkrijk weer oprichten. Omdat Gods Woord ja en amen is.

En wij? Wij zijn met Hem erfgenamen. Dat bevestigt Paulus in Hand. 13, als hij predikt onder de heidenen. Hand. 13:33. *“aan ons, hun kinderen, vervuld heeft door Jezus op te wekken, gelijk in de tweede psalm geschreven staat: Mijn zoon zijt Gij; Ik heb U heden verwekt”*

Vers 34. *“En dat Hij Hem uit de doden heeft opgewekt, zonder dat Hij weer tot ontbinding zal wederkeren, heeft Hij aldus gezegd: Ik zal U het heilige van David geven, dat betrouwbaar is”.*

Ja, het heilige van David, is betrouwbaar.

In 2 Tim. 2:8 schrijft Paulus. *“Gedenk, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het geslacht van David, naar mijn evangelie”.* Paulus zegt: “gedenk dus, houdt in gedachten, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt uit het geslacht van David”.

In het Oude Testament zien we daar al een wonderbare afbeelding van: de Tabernakel (zie seminar: de Tabernakel) die met kleden was bedekt. Eén van die kleden predikte de opstanding van de Heer. In de vier dekkleden zien we de vier “fasen” van het verlossingswerk van de Here Jezus en zo ook Zijn opstanding.

Dat ene kleed moest langer zijn dan de andere kleden, zodat het tussen die anderen uitstak en daar moesten ze een luifel van maken boven de ingang. Zodat de priesters, die steeds in en uit gingen ook steeds onder die luifel door moesten.

Dat predikten hun, dat zij bij iedere in- en uitgang in het Heiligdom in de dienst van God gingen. Ze moesten als het ware zien en in gedachten krijgen, dat Jezus Christus de levende is. Houdt in gedachten, zegt Paulus, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt.

En in deze gedachten richten we de blik op de Overwinnaar over alles. Hij leidt ons en gordt ons aan tot een vruchtbare dienst, Zijn Naam ter eer!

Amen.